

Casa Álamos Periódico

Número Diecisiete, 9 diciembre 2008

Hallo allemaal. Een korte nieuwsbrief deze keer, want eerlijk is eerlijk: er is niet zo veel te melden. De hoofdmoot van ons bestaan bestaat uit werken in en om het huis. Af en toe hebben we een beetje aanspraak als er onverwacht iemand langskomt en af en toe zoeken we de gezelligheid ook een beetje op, maar schokkend is het allemaal niet. Om jullie honger naar nieuws toch enigszins te stillen hebben we voor het einde van het jaar toch nog even gauw met twee vingers wat op papier getikt en van fotomateriaal voorzien zodat ieder weer volledig op de hoogte is en er onder de kerstboom en bij de oliebollen over ons te roddelen valt ;-)

Een architect (v) en nog een architect (m) en een nieuw Proyecto Ejecutivo

De in de vorige nieuwsbrief gememoreerde samenkomst in Visalibons heeft inmiddels plaatsgevonden en die is redelijk goed verlopen. Uiteraard was Alicia van de partij maar naast haar maakten we nu ook kennis met ene Angél, de architect die op de werkvloer de bouw moet gaan begeleiden en waar we samen met uitvoerder Elena veel mee te maken zullen krijgen; omdat er van enige serieuze bouwactiviteit nauwelijks sprake was hadden we hém nooit eerder gesproken. Maar na de genomen beslissingen is het duidelijk dat niet alleen voor ons alles anders in elkaar steekt, maar dat ook voor het architectenteam alles anders is. En dus werden de plannen die wij op tafel hadden gegooid met een duidelijk andere insteek door het tweetal bekeken en opvallend daarbij was de visie van Angél. Waar Alicia nog wel eens zeurde over op dit moment in onze ogen volkomen onzinnige details zoals de afmetingen van een raam of de locatie van een bed, was het voor hem vanaf het begin blijkbaar wél duidelijk dat het ons ernst was. We willen vanaf nu geen salonproject meer met dure oplossingen en dure biologische materialen maar we wensen een optimaal, degelijk en goed resultaat, met eenvoudige en door ons uitvoerbare oplossingen en dat alles voor een minimum aan prijs. Optimaal alles wat we nu hebben gebruiken en het huis vrijwel geheel laten zoals het is. En dat werk doen wij wel (voor zover wij dat kunnen) en anders lopen er genoeg werkeloze bouwvakkers rond waarop we een beroep kunnen doen. Het is de enige manier om een kans van succes te hebben. Het leek waarachtig wel of men ons begreep, we hebben er lang op moeten wachten. En dus gingen we uit elkaar met de wetenschap dat er een compleet nieuw Proyecto Ejecutivo voor ons in de maak is en dat de laatste woorden van Alicia bij ons afscheid waren: "ik denk dat hetgeen er nu met het huis gaat gebeuren en de manier waarop dat gaat gebeuren uiteindelijk beter en fraaier zal zijn dan het oorspronkelijke plan". En dat zeggende sloeg ze wat ons betreft de spijker redelijk op de kop!

Blijvende collegialiteit

Na de primeur van James uit Florida besloot ook Peter uit Voorschoten om voor een kleine twee weken onze kant uit te komen en mee te delen in onze levens en arbeidsvreugde. Na het wegslikken van de eerste indrukken en het eerste biertje kwamen we met zijn allen al gauw "op stoom" zoals dat heet want Peter is en

blijft wel een marinecollega. Dus naast de meer dan tweehonderd gemaakte uren noeste arbeid (met drie personen in acht werkdagen!) was er ook nog heel wat tijd over voor gezelligheid, oude verhalen ophalen, de streek een beetje verkennen en andersoortig vertier. Maar bij vertrek kon hij afbeitelen, sjouwen, slopen, hakken, voegen en stopcontacten inbouwen als de beste, kijk maar naar de foto! Direct na vertrek van de ene collega gingen we op pad voor een korte vakantie bij een andere collega. Ben en Mary hadden het ook wel een beetje gezien in Nederland en in het noorden van Portugal zijn ze nu bijzonder druk aan de slag om een project van de grond te krijgen waar ze hun artistieke talenten in kwijt kunnen. Dus na het wegslikken van de eerste indrukken en het eerste biertje kwamen we wederom met zijn allen al gauw "op stoom" en was er wederom veel tijd voor gezelligheid, oude verhalen ophalen, de streek een beetje.....enz.

De voortgang

Het voegwerk gaat zoals verwacht en zoals gepland tot op de dag van vandaag nog steeds door en hoewel we nog best veel van het huis moeten doen vorderen we daar beetje bij beetje toch wel mee en de resultaten zijn overduidelijk te zien. Bovendien dienen zich vrijwel dagelijks andersoortige werkjes aan en tussendoor pakken we ook die direct maar aan; het zorgt in ieder geval voor heel wat variatie in de werkzaamheden. Dat voegen is en blijft echter een enorm tijdrovende klus

maar het moet nou eenmaal gedaan worden. De middelste etage is vrijwel in zijn geheel gedaan, op de bovenste etage hebben we ruim meer dan de helft gevoegd en onderin het huis is ongeveer 20% gereed. We hebben nu drie soorten muren: muren die nog gedaan moeten worden (en daar vallen de muren ook onder die afgebroken moeten worden), muren die gedaan zijn en zo mooi zijn dat ze zo blijven, en muren die gedaan zijn en waar straks nog een stuclaag overheen komt of waar isolatie en gipsplaten voor komen.

Het feit dat we "boven" en "beneden" nog niet zo heel veel hebben gedaan heeft te maken met de

bereikbaarheid van de "hoge" delen en met de afwezigheid van licht voor de "lage" delen. En dus werd het tijd om daar wat aan te doen want we moeten natuurlijk wel een beetje aan de voortgang blijven denken. Eerst hebben we ons bezig gehouden met de

voorbereidingen die nodig waren voor de aansluiting op het lichtnet zodat we binnenkort op eigen kosten met kunstlicht en gereedschap aan de slag kunnen. We hebben nu een meterkast naast de deur, een tijdelijke groepen en zekeringenkast aan de binnenkant, een aardpunt en wat tijdelijke stopcontacten. De aansluiting op het net is nog niet gerealiseerd maar we zitten in de molen en kan ieder moment een feit zijn. Daarna was het tijd om te gaan shoppen om een flinke ladder, een aantal stutten en een dubbele steiger te kopen zodat we klussen kunnen aanpakken die we eerder niet konden doen omdat we er eenvoudigweg niet bij konden komen of omdat daar de stutten voor nodig waren. Vervolgens hebben we eerst wat daglicht onder in het huis gebracht door er een (gepland) raam in te maken en dat was best een spannende klus. Eerst alles flink stutten, daarna uitbreken, lateien aanbrenge en vervolgens weer opbouwen. Over het resultaat zijn we best tevreden. Tussen het voegen door besteden we nu ook heel veel tijd aan het verwijderen en vervangen van slechte balken, het schoonmaken van balken en divers ander hout en het impregneren ervan met een supergemeen middelje tegen houtworm en andersoortige geknaag, het ophogen van de diverse

binnendeuren, het vergroten van diverse ramen en meer van dat

soort trucjes en klusjes. Met de dag leren we meer en meer en we worden er zowaar zelfs een beetje bedreven in. Als er niets geks gaat gebeuren dan hebben we in de planning staan dat van het voorjaar het leiste van het dak gaat zodat we kunnen beginnen met de balken daaronder. Daarna is het zaak om de delen die we weghalen zo snel mogelijk met minstens één laag nieuwe dakbedekking weer af te dekken zodat we waterdicht zijn. Of dat allemaal gaat lukken? We zullen het zien en ongetwijfeld zal de volgende nieuwsbrief weer e.e.a. aan bouwkundig nieuws bevatten.

We gaan afsluiten. Er is weer meer dan genoeg gebeurd het afgelopen jaar en we denken dat we de komende jaren nog meer dan genoeg te melden zullen hebben. Voor dit jaar gaan we er echter (bijna) mee stoppen en genieten van een paar weken bij onze dochters, onze schoonzonen en onze familie in Nederland. We zullen spoedig na deze NB onze kerstgroet ook de wereld in helpen maar voor wie daar niet op wil wachten:

"Wij wensen iedereen een fijn, origineel, bouwkundig, wijs, liefdevol, zorgeloos, gezellig, gefortuneerd, mooi, hartverwarmend, golfvaardig, succesvol, gastvrij, fortuinlijk en bovendien heel, heel, héél erg gezond 2009!"

Gerrit & Corrina Kruis, Casa Álamos, C/ Unica 13, 22484 Visalibons, Huesca, Spanje
www.casaalamos.com casaalamos@hotmail.com telefoon: +34 6 38 32 66 67